

SAIN AHMAD ALI
Magasztalva az Urat

1.
 Hagyd a féltékenyt, legyen féltékeny.
 Én nem fogok visszavágni,
 Hisz önemésztő féltékenység engem nem sebez.
 Ellenfelem meg nem félemlít engem, hisz
 Képzetelem csúcsait
 Nem éri fel.
2.
 Ó, prédikátor! Tanácsod szívesen vesszük,
 De ne sértsd a hallgatóságot ellenséges bírálattal.
 A Mindenható teremtő megbocsátó, és mi, az ő
 alkotásai vagyunk,
 Nagylelkűségétől és elnéző jóindulatától függünk,
 Ó, Sain! Söprögess saját házad előtt,
 Hagyd a gonoszt üzelmeiben.
3.
 Más időket élünk.
 A tudatlanok nem ismerik föl a bölcs éleslátását.
 A kételkedőknek minden igazhitű gyanús,
 és ujjal mutatnak eretnekségeikre.
 Olyanok ők, akár a napfénytől elvakult denevérek.
 Hogy is tudnának szembenézni felebarátaik
 szépségével és jóságával?
4.
 Ifjító szél szépíti a
 Kert asszonykáit,
 Az ősztől sebzett csalogány újra örvend,
 Csak szétszórt királyságom várja még a tavaszt.
5.
 Biztos szemem képes megkülönböztetni
 Jót és rosszat.
 Nem törekszem rá, hogy megdicsérjenek,
 Pártfogókat sem keresek.
 Érveim örültségek
 Bíróság és csöcselék előtt.
 Bízom hatásos ékesszólásom isteni adományában.
6.
 Megütöd-e bármely erkölcsi törvény mércéjét?
 Szabadulj meg hiúságtól és önteltségtől,
 Táplálótól család önmagadnak.
 Rendelve van megsemmisülése,
 Hogy bírhasd Isten közösségét.
 Sírva érkezel az örökkévalóságából
 Erre az átmeneti szállásra,
 És törvényszerű, hogy jajgatva térsz vissza.
7.
 Múló évek és a halhatatlanság követelése –
 Nem badarság ez?
 Ki követelheti az örök életet?
 Fakuló arcszíned és fogyó életerőd
 Egyetlen vagyonod.
 Ó, Sain! Mit fogsz felmutatni a Mindenhatónak
 Az ítélet napján?
8.
 Hogy segíthetne tenyérjós nekem?
 Vigyázz! A jósjövendölt jelek – színtelenek,
 élettelenek.
 Amit a végzet nekünk tartogat,
 szent és titkos reménység, amely nem mutatkozik
 meg senkinek.
 Ó, Sain, a háborgó idők válságot jeleznek.
 Keresd a megbocsátást – ez az egyetlen gyógyír.
9.
 A szeretet mámorító ereje
 Félresöpör minden más érzést,
 Egyedül a szeretetet hagyva meg.
 Csak azok képesek elérni a szeretet csúcsait,
 Kik mint Manszúr,¹ meg tudják csókolni a bitófát.
 A szeretet szenvedése leoldja a szemfedeleket
 A sötétbe borult lelkekről és meghozza a vigaszt.

Mohsin Ahsan fordítása alapján
 Molnár Krisztina Rita fordítása

1 Al-Husszein b. Manszúr al Hallaj (853–922), pantheista szúfi szerzetes, vértanú, akit eretneknek ítélték

Köszönjük Fazekas Béla diplomata, volt pakisztáni nagykövet, valamint Ali Yasir segítségét!